

TEMPS MODERNS

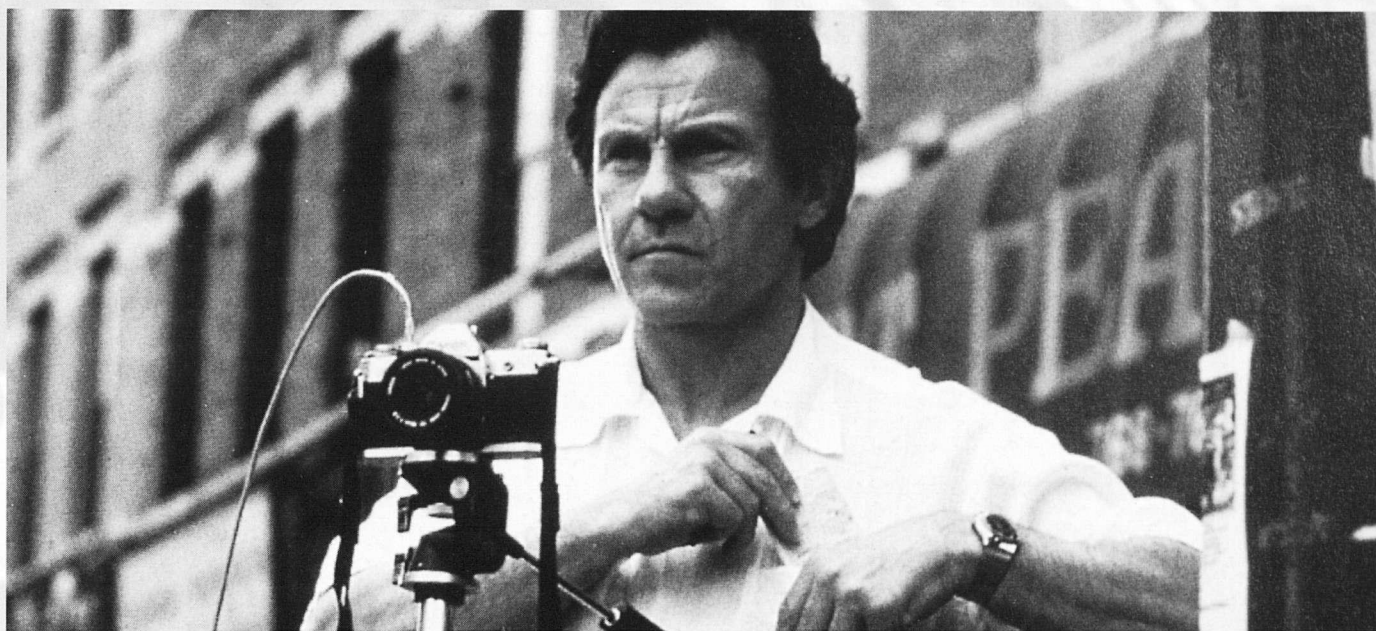

Núm. 19

(David Wark Griffith)

Gener 1996

EDITORIAL

HARVEY KEITEL A SMOKE

Fum fum fum

un cigarret és l'exemple perfecte del plaer. És exquisit i ens deixa insatsfets. Què més pot demanar-se?

OSCAR WILDE

Després de l'aniversari, festa damunt festes, no només no ens hem embafat de cinema sinó que ens hem vist amb ànims suficients com per continuar els itineraris habituals per les sales de Ciutat.

Comèdies, moltes produccions d'aquest gènere ens acompanyen a la cartellera. L'experiment nordamericà de **Trueba**, *Two Much*, el somiar de **Sandra Bullock** aprofitant el somni profund d'un altre, *Mientras dormías*, i la darrera parida —sense voler fer mal— de **Hugh Grant**, *Nueve meses*. Una oferta considerable i digna. Ja no parlem de *Guantanamo*, que sembla haver-se adjudicat un abonament a les nostres pantalles per a tota la temporada.

En un to més seriós, o almenys això devia pretenir-se, *Algo de que hablar*. Només el treball de **Robert Duvall** i **Gena Rowlands**, a més de **Julia Roberts**, amb la seva fàcil gesticula-

ció que li permet un trànsit gairebé perfecte des de la tristor a l'alegria, dignifiquen el producte.

El descobriment de la metàfora, parlem de *El cartero*, el teu somriure s'expandeix com una papallona (sic), res no té a veure amb el tipus de descobriment que presenta *El efecto mariposa*. Seria com fer un viatge des de la tendresa al caos. Cada cosa al seu moment. En tot cas, *El cartero*, és una d'aqueixes pel·lícules que et deixen bé el cos. És com un sopar vora el foc un dia de fred, escalfa i fa pensar. Únicament un emperò. A les imatges en què la mar i el sol parlen, s'adverteixen uns núvols negres que romanen després fins a les imatges d'interiors. És el que impregna la pantalla. Tal vegada abans, en aquella mateixa pantalla, hi havien projectat *Smoke*. No ho sabem. Estam convençuts però que els responsables, amb el seu amor pel cinema, sabran resoldre aquest problema. Van ser precursors, l'any 78, tot inaugurant uns locals que han esdevingut bressol de les millors pel·lícules. És tota una garantia que els avala.

I ja que hem parlat de *Smoke* direm que és una pel·lícula rodona. Guió i protagonistes, magnífic el primer i millors els segons, suporten una història que té tot el que ha de tenir per atreure. Una interpretació només possible en un triunvirat de pesos pesants, **Hurt**, **Keitel**, **Whitaker**. La connexió **Paul Auster** i **Wayne Wang** arrodoneixen el resultat. No sabem quins efectes haurà provocat als Estats Units la quantitat de tabac consumit pels actors durant la pel·lícula. Anatema!